

Χαραβόπουλος Σπύρος, συνέντευξη, 31/01/2006

Όταν απολύθηκα από το στρατό αποφάσισα να ασχοληθώ με τη λύρα. Μεγάλος σε ηλικία, κανονικά έπρεπε να ασχοληθώ από πολύ μικρός για να έχω δυνατότητες διαφορετικές κι αν ασχολιόμουν από μικρός θα ήταν διαφορετική η εξέλιξη μετά. Μετά από το στρατό ασχολήθηκα. Πήρα μια λύρα και σιγά-σιγά σε τρεις τέσσερις μήνες κατάφερα να βγάλω κάποιο σκοπό. Δε με βοήθησε κανένας να μάθω, μόνος μου. Όταν πηγαίναμε στα ποντιακά τα κέντρα, όταν ήθελα κάποιο σκοπό, μ' άρεσε κάποιος σκοπός στο ξεκίνημα, έβλεπα πώς πήγαιναν τα δάχτυλα του λυράρη που έπαιζε και μετά ερχόμουν το βράδυ στο σπίτι και προσπαθούσα να το κάνω κι εγώ το ίδιο ακριβώς, και σταδιακά σιγά-σιγά έμαθα να παίζω λύρα και ταυτόχρονα να κατασκευάζω κιόλας.

-Δεν πρέπει κάποιος να σε μάθει πώς κατασκευάζεις; Να πας μ' έναν τεχνίτη;

Ναι, οπωσδήποτε την κατασκευή, η κατασκευή της λύρας από μόνος μου δεν ξεκίνησα δηλαδή να κάνω λύρα. Ήτανε κάποιοι αδελφοί Γρηγοριάδη από τους πέντε, οι οποίοι κατασκευάζανε λύρες και πηγαίνοντας στο εργαστήριό τους - αυτοί είχανε ξυλουργείο- έβλεπα πώς γινόταν η λύρα και σταδιακά σιγά-σιγά ξεκίνησα να κάνω μόνος μου μια λύρα και έφτιαξα και μια λύρα και στη διάρκεια επειδή έπαιζα και λύρα κιόλας κατάφερα τη λύρα να ψάξω όλα να βρω τα μυστικά της λύρας. Τα πώς, τι έγινε και δεν παίζει μια λύρα, κατά ποιο τρόπο δεν παίζει και κατάφερα να βρω σχεδόν -σχεδόν, όχι όλα, όλα δε μπορώ, αλλά σχεδόν- μια λύρα που δε μπορεί να βγει ο ήχος, μπορώ εγώ να καταφέρω να την ανοίξω, να της βγάλω τον ήχο, να παίζει πολύ καλά η λύρα. Μετά από πολλά χρόνια πειράματα. Ενώ οι άλλοι κάνανε λύρες, κατασκευάζανε, ας πούμε, και πουλούσανε, γιατί εύκολο δεν είναι να γίνει μια λύρα, θέλει ώρες δηλαδή ώρες να γίνει μία λύρα και μέρες, εγώ προσπαθούσα να κατασκευάσω και να βρω γιατί δεν παίζουν οι λύρες, για ποιο λόγο, τι πρόβλημα έχει η λύρα και σ' αυτή την ηλικία που ήρθα νομίζω ό,τι είχα να μάθω το έμαθα, οπωσδήποτε όχι ότι είμαι ο καλύτερος κατασκευαστής λύρας, υπάρχουν πάρα πολύ καλοί κατασκευαστές, γιατί τα παλιά χρόνια δεν υπήρχαν καλοί κατασκευαστές και δε βγαίνανε πολύ σωστές λύρες, γι' αυτό δεν υπήρχαν και λυράρηδες. Δηλαδή, ένας ο οποίος ήταν δεξιότεχνης δε θα μπορούσε να κάνει αυτά που κάνει σήμερα με μια

Η ποντιακή λύρα

καλή λύρα. Σήμερα υπάρχουν πολύ καλοί κατασκευαστές και υπάρχουν πάρα πολύ καλοί λυράρηδες, οι οποίοι μπορούν αυτά που θέλουν να τα βγάλει η λύρα, να βγαίνουν οι νότες σωστά δηλαδή. Παλιά δεν υπήρχε τέτοια ευκολία.